

(המשך מעמוד 45)

לא, אין זה מיקרה שמישמרהגבול נשלח דווקא לשטחים הכבושים וללבנון — בכל מקום שבו דרושים אנשים קשוחים כדי לדכא התנגדות של אוכלוסייה. על רקע זה נולדה הפרשה הנוראה של כפרקאס, אולי המעשה היחיד שנעשה ארבעים במדינת ישראל שדמה באמת לזוועות הנאצים. המפקד שנראה בתשרי גינה את המעשה בפה מלא. כמעט התפתית להאמין לו — כאשר הוסיף כי תודות לטבח כפרקאס אין מעזים להתנגד למישמרהגבול כשטחים הכבושים. הוא התפאר בכך שכאשר נכנס משמרהגבול לשכם, אמרו התושבים: "הנה באים אנשי כפרקאס". (אני מניח שאמרו: "רוצחי כפרקאס!") בתשרי רובר הרבה על "מנטליות" (מושג גזעני, שעצם איחורו צריך להדליק תמיד נורה אדומה), ועל כך שבשטחים הכבושים מכבדים רק כוח. את היישום ראינו במשך כמה שניות, שבהם הוצג כיצד מטטרט מישמרהגבול 10 אלפים גברים, נערים וקנים, חצרו בית-הספר של מחנהדפליטים, בלילהחורף קר. כמשך לילה שלם. זהו מעשה יומימי בשטחים הכבושים.

בתשרי גם הוזכר המיקרה שבו נהרגו לא מכבר שני נערים בטול כרם. העולם הזה חקר את הפרשה, ואין לי ספק שהיה כאן רצח ברם קר.

קציחהינודן אומר בתשרי כי כל ההסברה שלו מבוססת על שיכנוע האנשים — גם הדרוזים — בזכות ההיסטוריה של היהודים על ארץ-ישראל. בלי זה, אומר אישהינודן, שנראה כרוב צעיר מחסידי דרוקמלווינגר, היינו הופכים לרוצחים. כלומר: כאשר אתה מכיר בזכות זו, רצח אינו רצח, אלא מעשה פטריטי.

האנשים הטובים במישמרהגבול, הרוצים לשרת כאנשי-צבא מיקצועיים, יכולים למצוא אם מקומם בצה"ל. אם אין הפלייה כלפי הדרוזים, כפי שנטען בתשרי, הרי אפשר לשכנע ככל יחידה של צה"ל, אך את המיקבץ הזה של שכירים יש לחסל.

מכיוון שהיה זה תשרי-שרות, שנמנע מכל שאלה רצינית, לא הוסקה מסקנה זו. תחת זאת בא מישפט של בבל"ת: "חיבוקדוב של הגורל מאחד את אנשי מישמרהגבול ותושבי מחנהדפליטים (שאותם הם מטטרטים), ושני הצדדים משלימים עם זה".

על כגון אלה אמרו חז"ל: תנטריש.

נאטאלי

ופאמלה

לפני שמסתיימת הסדרה רוחות מילחמה, אני ממחר לקבוע שני ברים:

אל"ף: אני מתעב את נאטאלי יאסטרוב. כל מילה שלה, כל תנועה

אלי מקגרו (נאטאלי) איך לעצבן

שלה, כל פעולה שלה מעבירות בי צמרמורת. מסופקני אם ראיתי ארבעים על הבר או המרקע אשה אנטיפאטית יותר.

ב"ת: אני אוהב את פאמלה טודבורי. כל מילה שלה, כל תנועה שלה, כל פעולה שלה מעוררות בליבי הר של סימפאטיה.

מי שחושב כמוני, שיידע שהוא לא לבדו.

87% הצלחה במתמטיקה

(למרות הבחינה הקשה במיוחד במועד יוני 1983) נמשכת ההרשמה למועד יוני 1984 באולפן לבגרות: כתות ערב לכל מקצועות הבגרות

ז'בוטינסקי 106 (בנין גימנסיה הרצליה, חדר 358), טל' 03-257585. ירושלים: רח' מסריק מס' 10 (בית הפקיד), טל' 668383.

חיפה: רח' יל"ג 73 (בית ליגת נשים) ליד קולנוע "רון", טל' 04-667411. * אושר עלידי רואה-חשבון.

במועד יוני 1983 היה שיעור ההצלחה של בוגרי האולפן לבגרות במתמטיקה מצומצם - 87%.

מתגובות בוגרינו:

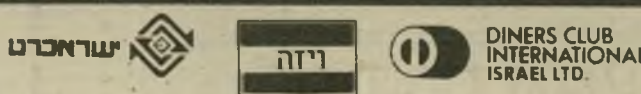
יפית קרוג (בתמונה): "חשבתי את הפרסומת למגוחכת, אולם נוכחתי לדעת שאכן זהו בי"ס מעולה..." עיני אופיר (בתמונה): אחרי שנים רבות של כשלונות, השגתי את מטרתי (ציון 9) והכל בזכות מורתי עירית שהעבירה את החומר במיומנות רבה. להתראות בקורס אנג'לית".

51% קיבלו ציון 8 או יותר. 36% קיבלו ציון 9 או יותר (!). ציון ממוצע: 6, 7. באולפן לבגרות: מורים מעולים, כיתות

מודעות בטלפון

לכל העתונים בכרטיסי אשראי במחירי המערכת

שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום

פרסום אידיאל

אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף

03-227117/8

סובל מעצירות?

אקס - לאקס השוקולד המשלשל

להשיג בכל בתי המרקחת

המתווך

שבתי קלמנוביץ, הנציג בישראל של מדינת החסות הדרום-אפריקאית.

צייר לב שטיימן היה בטוח שדרך חדש נפתח בחייו.

שטיימן (37) עולה מברית-המועצות שהגיע ארצה ב-1972, ישב במישרי הנציגות המיסחרית של בופר תאטסוואנה בישראל, ומיאן להאמין שהוא עושה את העיסקה הגדולה בחייו.

מולו ישב עולה אחר מברית-המועצות, שבתי קלמנוביץ, שאותו הכיר דרך מכרה משותפת.

קלמנוביץ, המשמש הנציג המיסחרי בישראל של מדינת-הבובות שבחסות דרום-אפריקה, עשה רושם כביר על הצייר המזוקן וגבה הקומה. הוא הציץ בתיקהעבודה שהביא עימו הצייר ולא הסתיר את התפעלותו.

שטיימן בא לפגישה במישרד ברחוב הוברמן 14 למטרה אחת: הוא קיווה שקלמנוביץ יעזור לו באירגון תערוכה בעיר סאודיטי, הנמצאת במדינת בופותאטסוואנה, המשמשת מרכז קאונו בינלאומי, שאליו באים מהמרים כבדים מכל העולם.

אך בהמשך השיחה כבר דובר על עיסקה רצינית יותר. שטיימן הבחין שעל אחד הקירות תלוי צילום של הנשיא האפריקאי לוקאס מנגופה. הוא ביקש לדעת מה יהיה שכרו אם יכין ציור דיוקן בציבעי-שמן של הנשיא השחור.

לרברי שטיימן, הבטיח לו קלמנוביץ שבתמורה לכך הוא יקיים תערוכה לשטיימן בסאודיטי על חשבוננו, ידאג להובלת הציורים, לביטוח, לפירסום ולהזמנת מכובדים לאירוע. הוא הבטיח שהצייר ואשתו יומנו כאורחי הנשיא למדינת-החסות, ישוה שם כחודש ימים, ובאותה תקופה יוכל שטיימן להתפנות לציורירנף מקסימים.

אך ההבטחה שהציתה את דימוינו של שטיימן היתה, שקלמנוביץ ידאג להרפסת עשרות אלפי פוסטרים מצויר דיוקן המקורי של הנשיא, שיופצו בין ארבעת מיליוני התושבים השחורים במדינת-הבובות שבפרברי יוהנסבורג. "כמה אני אקבל?" שאל קלמנוביץ. שטיימן הבטיח לתת לו 15 אחוז ממחזור העיסקה, הן של הפוסטרים והן של התערוכה במרכז הקאונו. קלמנוביץ הסכים, והצייר ביקש שיחתמו על חוזה.

"דובר מיפלגת העבודה"

את מזה שהתרחש אחר כך תיאר שטיימן בציוריות רבה. הוא אמר לי: אני נציג של מדינת בופותאטסוואנה, זו לא סוכנות ולא